

دو نامه‌ی خصوصی از سید علی‌نقی امین

به سید مصطفی سیادتی

ج. ۱.

۲- نامه‌ی مورخ ۲۵ آذر ۱۳۵۲: رویای صادق

بسمه تعالی شانه العزیز

۲۰ ذی‌قعدة ۹۳

به عرض انور عالی می‌رساند: پیوسته صحت و عزت و موفقیت روزافزون آن وجود مسعود را از درگاه حضرت واجب‌الوجود مسالت می‌نمایم. امید است در نشر علوم اسلام و احکام احکام با تایید ملک‌عالم پیش از پیش موفق باشید. مستفسر حال حقیر سراپا تقصیر باشید، سالم و دعا گویم.

رقیمه‌ی شریفه که حاوی مژده‌ی سلامتی و حاکی از رویای شیرین حضرت عالی بود، اصل گردید. انشاءالله تعالی، خواب حضرت عالی و عنایت مرحوم آیت‌الله والدتان [آیت‌الله حاج میرزا حسن سیادتی] درباره‌ی ارادتمند مایه‌ی برکت و وفور نعمت خواهد بود. خداوند متعال ابواب رحمت نامتناهی‌اش را بر روی ما باز و گشاده‌تر فرماید. نخست ما را موفق به تقوی فرماید. تا آیت «و برزقه من حیث لایحتسب» مسلم آید. در هر صورت، ملتمس دعای خیر بوده و می‌باشم. بنده‌زاده سید حسن امین مخصوصاً سلام عرض می‌کند.

درآمد

نامه‌های خصوصی نه تنها از جهات تاریخی بلکه از منظر ادب، عرفان و دانش و بینش نیز ارزشمندند. نمونه‌ی آنها نامه‌ی زیر به قلم مرحوم آیت‌الله استاد سید علی‌نقی امین (۱۳۷۹-۱۳۰۴) از تهران به حجت‌الاسلام والمسلمین سید مصطفی سیادتی (متولد ۱۳۰۴ در نجف اشرف، فرزند مرحوم آیت‌الله حاج میرزا حسن سیادتی) از روحانیون مقیم سبزوار است. شرح حال خود ایشان و پدر بزرگوارشان هم‌چنان که در نامه‌ی زنده‌یاد استاد سید علی‌نقی امین و پدر ایشان نشریعه‌ی سبزواری در منابع مختلف از جمله در سبزواری دانشوران بیدار تألیف محمود بیهقی و تذکره‌ی سبزواری بیهقی تألیف حسن مروجی به چاپ رسیده است.

این نامه‌های ارزشمند استاد امین را مخاطب پرهیزکار و وار آن (حضرت آقای سیادتی) از چهل سال پیش مرتب جاری فرموده‌اند و در سفر اخیر که من در تیرماه ۱۳۸۸ به آنجا رفتم، به من هدیه فرمودند. آقای سیادتی با ما چندجور کتاب و فامیلی دارند؛ از جمله هم خودشان و هم دایی منندشان مرحوم حسن روحانی داماد دایی پدر زنده‌یاد من (میرزا سید محمد عربشاهی) بودند. این است که نامه‌ها بسیار لطیف نوشته شده است.

خط و ربط و املاء و انشای نویسنده‌ی دانشمند این نامه‌ها، اعتباری ادبی و هنری می‌دهد. اما مهم‌تر از آنها بین عالی‌ه و درون مایه‌ی سرشار از علم و ایمان و عزت نفس است که در این نامه‌های خصوصی موج می‌زند.

بین اخلاقیات و خلقیات، میراث عظیمی است که از پدران نامند ما برایمان به ارث مانده است؛ میراث معنوی بسیار و گرانی که بر اثر خودخواهی و بی‌تقوایی جمعی دین‌فروش طلبه مورد تخطئه‌ی نسل امروز واقع شده و کار به آنجا رسیده است که اگر آمریکا میلیون‌ها دلار خرج می‌کرد که اسلام دین عامه‌ی مردم بی‌حرمت کند، دین ما این‌گونه بی‌حرمت نشد. به باور ما خطر از میان رفتن این معنویت و شرافت است که هیچ صورت دیگری، قابل جبران نیست. واجب است که بی‌قوم، همه‌ی سنت‌ها و سنتی‌ها را به یک چوب نرانند.

سنت دو نامه را بخوانید و خود دآوری کنید:

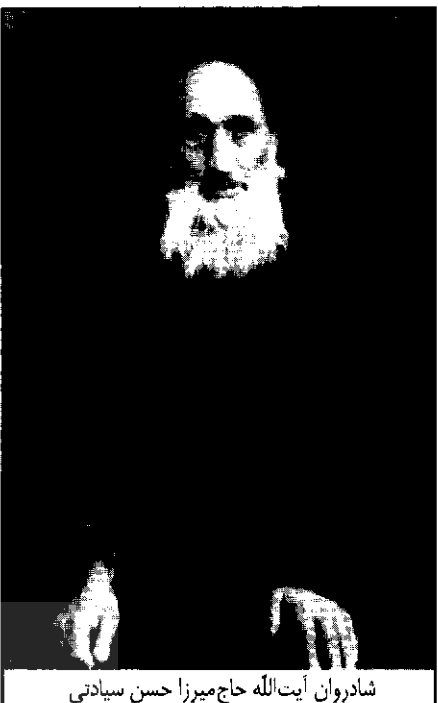
۲۰ ذی‌قعدة ۹۳
سرکار عالی العزیز
بسمه تعالی شانه العزیز
پیوسته صحت و عزت و موفقیت روزافزون آن وجود مسعود را از درگاه حضرت واجب‌الوجود مسالت می‌نمایم. امید است در نشر علوم اسلام و احکام احکام با تایید ملک‌عالم پیش از پیش موفق باشید. مستفسر حال حقیر سراپا تقصیر باشید، سالم و دعا گویم.
رقیمه‌ی شریفه که حاوی مژده‌ی سلامتی و حاکی از رویای شیرین حضرت عالی بود، اصل گردید. انشاءالله تعالی، خواب حضرت عالی و عنایت مرحوم آیت‌الله والدتان [آیت‌الله حاج میرزا حسن سیادتی] درباره‌ی ارادتمند مایه‌ی برکت و وفور نعمت خواهد بود. خداوند متعال ابواب رحمت نامتناهی‌اش را بر روی ما باز و گشاده‌تر فرماید. نخست ما را موفق به تقوی فرماید. تا آیت «و برزقه من حیث لایحتسب» مسلم آید. در هر صورت، ملتمس دعای خیر بوده و می‌باشم. بنده‌زاده سید حسن امین مخصوصاً سلام عرض می‌کند.

مطالعه‌ی فتوکیبی نامهی مربوطه نائل گردیدیم. بسیار شیوا و متین و پرمغز بود. امیدوارم به حق اجداد طاهربین موثر واقع گردد.

تو با خدای خود انداز کار و دل خوش دار که رحم اگر نکند، مدعی خدا بکند خداوند متعال همه‌ی اقشار و طبقات را از نعمت ایمان کامل و اسلام حقیقی و واقعی بهره‌مند فرماید. اغلب به مصداق: بقولون باقواهمم ما لیس فی قلوبهم، باطنی غیر از ظاهر دارند: آه از این صفرائیان بی‌هنر چه هنر زاید ز صفرا؟ درسرا!

این نه مردانند این‌ها صورتند مرده‌ی ناند و کشته‌ی شهوتند به لقمان حکمت آموختن غلط است؛ فقط برای یادآوری است. بسیار بخوانید: ربّ ائی مسنی الضّر و انت ارحم الراحمین. سلام دعاگو و جمع خانواده را خدمت جمیع فامیل و خانواده‌های محترم اصیل امر به ابلاغ فرمایید. ارادتمند: علینقی امین

۳۰ بهمن ۵۸ برابر با ۲۲ع۲ [ربیع الثانی] / ۱۴۰۰ ■

شادروان آیت‌الله حاج میرزا حسن سیادتی

بیت

مهر مبارک خرملا سلام و لبسین‌ها و الصلوات و التحیات بر ائمه اهل‌بیت علیهم‌السلام
بروز عبادت است، بیت درگاه - ورد و دواست رحمت و اجابت و رحمتی دوام قرآن ذات سوز و کوا
سنت نام. خرملاکان و دعاگو بوده و بی‌شمار جود و خیر و دراز سال اندر خرملا نیز بر سر بر انجام امور دین
و نبوت که در چون سرگرم مع آرزوی و آرزوی و روح و اس از بر سر و کس از سبب در سبب و دم
زنت پیدا کردم که در اول نام در اول و دم ایام زیارت و دستمالی که در سبب و کس از سبب در سبب و دم
گردم: بسیار بسیار و بر سر و در اول و دم ایام زیارت و دستمالی که در سبب و کس از سبب در سبب و دم
تو خدای خود انداز کار و دل خوش دار که رحم اگر نکند، مدعی خدا بکند خداوند متعال همه‌ی اقشار و طبقات را از نعمت ایمان کامل و اسلام حقیقی و واقعی بهره‌مند فرماید. اغلب به مصداق: بقولون باقواهمم ما لیس فی قلوبهم، باطنی غیر از ظاهر دارند: آه از این صفرائیان بی‌هنر چه هنر زاید ز صفرا؟ درسرا!

این نه مردانند این‌ها صورتند مرده‌ی ناند و کشته‌ی شهوتند به لقمان حکمت آموختن غلط است؛ فقط برای یادآوری است. بسیار بخوانید: ربّ ائی مسنی الضّر و انت ارحم الراحمین. سلام دعاگو و جمع خانواده را خدمت جمیع فامیل و خانواده‌های محترم اصیل امر به ابلاغ فرمایید. ارادتمند: علینقی امین

۳۰ بهمن ۵۸ برابر با ۲۲ع۲ [ربیع الثانی] / ۱۴۰۰ ■

خانواده عموماً بزرگ و کوچک حضور مبارک حضرت عالی و مخدرات محترمتا به عرض ارادت و سلام تصدیع می‌دهند. بیش از این تصدیع نمی‌دهم. والسلام علیکم و علی من بحضرتکم.

دعاگوی واقعی. علینقی امین ۲۵ / آذر / ۱۳۵۲

۳- نامه‌ی ۳۰ بهمن ۱۳۵۸: دغدغه‌های اجتماعی محضر مبارک حجت‌الاسلام والمسلمین عمادالفرقاه و المجتهدین زین‌الافتیاء حضرت مستطاب آقای حاج سید مصطفی سیادتی دامت برکاته

به عرض انور عالی می‌رساند: همیشه از درگاه رب و دود و باب رحمت واجب‌الوجود تندرستی و دوام عمر آن ذات مسعود ذی‌جود را مسالت دارم. حقیر کماکان دعاگو بوده و می‌باشم. چند روز قبل بعد از ارسال نامه‌ی حقیر رقیمه‌ی شریفه‌ی ۱ [اول] مشعر بر انجام امور واصل و زیارت گردید. چون سرگرم جمع‌آوری وجوه و آرد و برنج و لباس و پتو برای سیل‌زدگان خوزستان در مسجد بودم فرصت پیدا نکردم که وصول نامه را اطلاع دهم. الیوم به زیارت دست‌خط مبارک ۲ [دوم] و